

ה"ת 26890/12/19 - מאג'דה קיסיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 26890-12-19 קיסיה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: .

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקשת	מאג'דה קיסיה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה דחופה להחזרת תפוס אשר הוגשה על ידי המבקשת ביום 10.12.19 במסגרתו עתרה היא להשבתו לידיה של רכב מסוג טויוטה מ.ר. 42-451-64 (להלן: **הרכב** או **התפוס**).

רקע כללי:

המבקשת, הנה אמו של עלי קיסיה ת.ז. 0000000 (להלן: **עלי**).

עלי ואחר בשם מערוף בן ג'יהאד עטור (להלן: **האחר**) עומדים לדין בימים אלה במסגרת ת"פ 14909-12-19 בגין ביצוע עבירות רכוש שונות.

בקצרה ייאמר, כי ביום 5.12.19 הוגש כנגד השניים כתב אישום אשר במרכזו אירוע אשר התרחש בין הימים 18-19.11.19 ואשר במהלכו חברו שניהם, תוך שהם נעזרים באדם נוסף לצורך ביצוע עבירה של גניבת רכבו של המתלונן המתגורר בחצור הגלילית.

כתב האישום מפרט באופן מפורט את אופן קשירת הקשר בין המעורבים לביצוע העבירות, התכנון ולבסוף את האופן בו הוציאו הנאשמים את התוכנית הפלילית אותה רקמו לפועל תוך שהם פורצים לביתו של המתלונן ונוטלים מתוכו את מפתחות רכבו אליו הם פורצים ובהמשך גונבים אותו.

יצוין, כי מעובדות כתב האישום עולה, כי במהלך ביצוע העבירות נשוא אותו תיק, עשה עלי שימוש ברכב התפוס באופן המפורט בעובדות כתב האישום.

יוער, כי בגין חלקו של עלי בפרשייה דנן יוחסו לו העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**), התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק + סעיף 29(א) לחוק, פריצה לרכב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 413' רישא לחוק

+ סעיף 29(א) לחוק וכן, בעבירה של הסתייעות לרכב לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ה -1965 (להלן: **פקודת התעבורה**).

טענות המבקשת:

בפתח בקשתה מאשרת המבקשת בפה מלא כי הרכב רשום על שמו של בנה עלי ואולם, כך לטענתה, הרכב הינו בבעלותה.

עוד טענה המבקשת, כי עלי לקח את הרכב ללא רשותה וכי יש בתפיסת הרכב כדי לפגוע פגיעה חמורה בקניינה.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי היא אימא לילדים קטנים והרכב הינו חיוני לניהול שגרת חייה וחיי משפחתה וכי דחיית הבקשה תסב להם נזק כבד שכן אין היא יכולה להסיע את הילדים לבית הספר ו/או להגיע למקום עבודתה.

במסגרת הדיון אשר התקיים בתיק זה ביום 15.12.19, חזרה המבקשת על טענותיה אלה.

טענות המשיבה:

בפתח טיעוניו ציין ב"כ המשיבה כי בניגוד לתיקים אחרים, הרכב רשום על שמו של עלי ולא על שמה של המבקשת וזאת, בניגוד לתיקים אחרים.

ב"כ המשיבה הפנה לחומר הראיות המצוי בתיק החקירה וציין כי הן לפי דברי המבקשת והן לפי דברי בנה עלי, הרי שהרכב מצוי רוב הזמן בשימוש של האחרון ורק לפעמים בשימוש של המבקשת.

יחד עם זאת, הביע ב"כ המשיבה נכונות להשיב את הרכב לידי המבקשת וזאת בכפוף להפקדה כספית בשווי של 30% מערך הרכב, דהיינו, תמורת הפקדה בסך של **₪ 8,000 - ₪ 10,000**.

ואולם, ב"כ המשיבה ציין כי לאור העובדה שהמבקשת הבהירה כי אין לה יכולת להפקיד סכום זה, אזי עותר הוא לדחיית הבקשה ולהורות על השארת הרכב ברשות המשיבה.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל אך זאת בתנאים כפי שיפורט בהמשך.

המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים מצוי בהוראתו של סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט -1969 (להלן: **הפקודה**):

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

למעשה, השאלה הראשונה הצריכה מענה הינה האם תפיסתו של הרכב נעשתה כחוק?

מפי המבקשת לא נשמעה כל טענה לעניין זה ובכל אופן, שוכנעתי כי תפיסתו של הרכב נעשה כדין וזאת לאור העובדה שעלי עשה בו שימוש לצורך ביצוע העבירות נשוא כתב האישום אשר הוגש כנגדו בגין בפרשייה זו.

למעשה, טענתה המרכזית של המבקשת היא כי היא בעליו החוקיים של הרכב.

מן הטעמים עליהם אעמוד להלן, אין בידי לקבל טענה זו.

ראשית, כפי שצוין לעיל, אין חולק כי הרכב אכן רשום על שמו של עלי בנה של המבקשת.

מטעם המבקשת לא הוגשה כל ראיה אשר יש בכוחה לסתור את הרישום הנזכר לעיל ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחיית טענתה.

שנית, אף מן הראיות המצויות בתיק החקירה עולה, כי עיקר השימוש ברכב נעשה על ידי עלי ואילו רק לעיתים הייתה המבקשת עושה שימוש ברכב כפי שיפורט להלן.

במסגרת הודעתו של עלי מיום 19.11.19 בשעה 10:12 ציין עלי בפה מלא כי הרכב התפוס רשום על שמו וכי רק לפעמים אמו, המבקשת, עושה בו שימוש:

"שאלה: על שם הרכב רשום?

תשובה: על שמי.

שאלה: מי בדרך כלל משתמש ברכב שלך?

תשובה: אני לפעמים אמא."

(שם, עמ' 3 שורות 26-23).

ודוק, אף המבקשת אישרה כי עלי הוא זה אשר עושה את מרבית השימוש ברכב:

"ש: של מי הטיוטה?

ת: שלי אבל רשומה על שמו של עלי.

ש: מי משתמש ברכב רוב הזמן?

ת: עלי כי הוא הולך איתה לעבודה, ולפעמים אני לוקחת את הרכב לסידורים."

(הודעתה של המבקשת מיום 20.11.19 בשעה 14:50 בעמ' 2 שורות 53-50).

למעשה, די באמור לעיל כדי להביא לדחיית הבקשה ואולם, מן הטעמים עליהם אעמוד להלן מצאתי כי יש מקום לאפשר את החזרת הרכב לידי המבקשת ואנמק.

הלכה היא, כי אף אם מגיע בית המשפט למסקנה לפיה תפיסת החפץ נעשתה לתכלית ראויה עדיין שומה עליו לבחון האם יש בהמשך תפיסתו לפגוע באופן בלתי מידתי בבעלים.

לעניין זה, ראה דבריו של כבוד השופט מ. חשין במסגרת רע"פ 1792/99 גאלי נ' **משטרת ישראל**, פ"ד נ"ג(3), 312:

"...לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס..."

(שם, פסקה 21).

אכן, במקרה דנן לא נשמעה כל טענה מצד בעליו של הרכב, דהיינו עלי, כי תפיסת הרכב פוגעת בו ברמה העולה על הנדרש.

יחד עם זאת, לאור העובדה כי הוכח בפניי שהרכב שימש לעיתים את המבקשת ואת ילדיה הקטינים וכן, לאור הנכונות אשר הביע ב"כ המשיבה להחזיר את התפוס לרדות המבקשת בכפוף להפקדה כספית, מצאתי כי ניתן במקרה דנן, לפני משורת הדין, להסתפק בחלופה אשר פגיעתה במשפחתו של הבעלים תהיה פחותה אך יחד עם זאת תשיג את מטרת "מעצרו" של הרכב.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לשוויו של הרכב אשר כעולה מן הנספח לבקשה הינו משנת ייצור 2008 מצאתי להורות על שחרור התפוס בכפוף למילוי התנאים הבאים:

המבקשת ועלי יתחייבו שלא לעשות כל דיספוזיציה ברכב, לרבות העברת הבעלות בו ו/או לשעבדו לכל מטרה ו/או להעבירו לידי אחר, בין בתמורה ובין שלא בתמורה וכן, יתחייבו להתייצב עם התפוס בתחנת המשטרה בתוך 24 שעות מעת שיתבקשו לעשות כן.

כתנאי לשחרור הרכב המבקשת תפקיד בקופת בית המשפט סך של **5,000 ₪** במזומן או בערבות בנקאית בלתי מוגבלת בזמן.

עם השלמת תנאים אלה, יוחזר התפוס לידי המבקשת.

להודיע.

תיק החקירה יוחזר לידי המשיבה במזכירות ביהמ"ש.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תש"פ, 25 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.